

GAZETA LWOWSKA.

We Srodę

N^{ro}. 131.

14. Listopada 1820.

Wiadomości kraiove.

Ze Lwowa. — C. K. Rząd królowy zezwolił na prawną nagrodę 27 ZR. monetą konwencyjną dla Franciszka Sliwy, poddanego z Brzany Cyrkułu Sandeckiego, który więcej jak 200 płodnych drzew owocowych zasadził; tudzież w takiej samej ilości dla Andrzeja Boryszkiewicza poddanego z Jezupola Cyrkułu Stanisławowskiego, który 256 sztuk drzewa owocowego, płód wydającego posadził.

U w i a d o m i e n i e.

Dyrekcya uprzywilejowanego Austriackiego Banku postanowiła oddać dowolnemu wyborowi właścicieli, wydanych przez nią certyfikatów, względem pożyczki z roku 1821, czyli wyrażone w tychże certyfikatach terminu wypłaty rozciągnąć chcą na dalsze dwanaście miesięcy, lub czy złożone za też oryginalne obligacye długów krajowych wymienić chcą za gotowiznę w oznaczonych terminach.

Jeżeli właściciele tych certyfikatów będą woleli wymienić obligacye za gotowiznę nad dalsze rozciągnięcie terminów wypłaty, zatem wszystkie warunki oznaczone w uwiadomieniu z d. 4. Listopada 1820 pozostaną w swojej mocy. Jeżeli zaś właściciele owych certyfikatów przełożą dalsze przedłużenie, więc w takim razie do następujących stosować się będą przepisów:

1.) Każdy właściciel certyfikatu, złożony ma do Banku najoóźniej w dniu wypłaty tegoż, jeżeli certyfikat obejmuje jeszcze dziesięć obligacyi, cząstkową wypłatę 250 ZR. w M. K., lub za mniejszą liczbę obligacyi ilość stosunkową.

2.) Bank płaćącemu cząstkową ilość wręczy za zwróceniem dawnego certyfikatu, nowy certyfikat, zawierający zaręczenie na pozostałą ilość, termin i należące się procenta i zastrzegający właścicielowi udział w losowaniu na rok 1823, z resztą nieróżni się od kształtu dawniejszych.

3.) Ponieważ po złożeniu wyżej oznaczo-

ney cząstkowej wypłaty, względem certyfikatów na dziesięć sztuk obligacyi, należąc się będzie bankowi 175 ZR., zatem od ilości tej, poczynawszy od pierwotnego terminu aż do wymiany obligacyi długów, wypłacić temuż bankowi potrzeba pięć procentu; za to zaś przypadną właścicielowi certyfikatu procenta rekoim-cze obligacyi długów krajowych. Przy certyfikatach na mniejszą ilość obligacyi postąpiono będzie według tych samych zasad.

4.) Wcześniejsze wypłaty cząstkowe, iak i wcześniejsze wymiany obligacyi długów krajowych dozwolone będą właścicielom certyfikatów, atoli pierwsze z powodu koniecznego czasu do wygotowania certyfikatów nastąpić mogą tylko po pierwszym Styczniu 1822, a przy wydawaniu drugich pobierana będzie iak dotąd opłata po 2 ZR. Przy wcześniejszem złożeniu wypłat cząstkowych liczyć sobie będzie bank (zgodnie z pierwszym uwiadomieniem z d. 4. Listopada 1820) aż do pierwotnego terminu certyfikatu od ilości dwóch tysięcy ZR. i od tegoż aż do wymiany obligacyi długów krajowych od ilości tysiąca siedmiuset pięćdziesiąt ZR., po pięć procentu na rzecz swoją.

5.) W przypadkach, gdzie albo ustanowione cząstkowe wypłaty nie zostały uskutecznione, lub nie podniesiono wyrażonych obligacyi za zwróceniem certyfikatów, za takowe wypłaty po tym terminie ustanie wszelkie prawo właścicieli certyfikatów do złożonych ilości, lub do późniejszego podniesienia obligacyi długów krajowych, i przypadające cząstkowej korzyści, albo dotyczących się procentów.

W Wiedniu d. 26. Października 1822.

Józef Hrabia Ditrichstein,
Gubernator C. K. Anst. uprzywilejowanego
Banku narodowego.
Melchior Kawaler Steiner,
Zastępca Gubernatora w Banku Narodowym.
Jan Ignacy Pummerer,
Dyrektor Banku.

Oto są następujące punkta ugody zawartej między NN. Sprzymierzonymi a Królem.
K.

Jego Mością Sardyńskim, przyrzeczone w przeszłym numerze gazety naszej.

Art. I. Siła korpusu wojska Austriackiego, przeznaczonemu obsadzić linię wojskową w Państwach Króla Jmci Sardyńskiego w imieniu i za wspólnem zobowiązaniem się sprzymierzonych Monarchów, wynosić ma 12 tysięcy, mianowicie osiem batalionów piechoty liniowej, batalion strzelców, dwa pułki huzarów i trzy baterie artylerji.

Korpus ten, który co się dotycze wewnątrznego swojego urzędzenia i karności zawisł od wojska Austriackiego w północnych Włoszech, będąc onegoż częścią, oddany zostaje pod rozporządzenie Króla Sardyńskiego jako korpus posiłkowy. Zupełne lub częściowe odnowienie onegoż, w stosunku ustanowionej liczby, zastrzega się Jenerałowi Austriackiemu mającemu nad tymże dowództwo. — Korpus ten ile można tworzyć będzie korpus osobny. Przeznaczony wyłącznie, aby w związku z wojskiem Króla Jego Mości Sardyńskiego utrzymał wewnątrzną spokojność Królestwa, nie będzie trudnił się zupełnie wymierzaniem sprawiedliwości w części krain przez siebie zajętych, i w żadnym sposobie nie będzie przeszkadzał działalności władz cywilnych i wojskowych zaproważonych przez Panującego temu krainowi, któremu raczej na wezwanie jego dadź ma pomoc.

W przypadkach, w którychby nieprzewidziane okoliczności zmusiły Króla Jego Mości Sardyńskiego, iżby żądał wzmocnienia tego korpusu, upoważniony jest dowodzący Jenerał w Lombardji, w tej mierze rozporządzić bez zasięgnięcia wprzód rozkazów swojego Dworu. Rozumie się atoli, że wzmocnienie to, tylko tak długo pozostanie w Państwach Króla Jego Mości, jak Monarcha ten osądzi za potrzebę, i że utrzymanie onegoż pod ten czas, nastąpi w takim samym sposobie jak samego korpusu do obsadzenia przeznaczonego.

Art. II. Korpus Austriacki posiłkowy zajmie następującą linię wojskową: Stradelle, Voghere, Tortone, Alessandrye, Valencę, Casalę i Vercelli, linię związkową tegoż korpusu utworzone będą przez Pavię i Buffalora.

Gdyby jednak Król Jego Mość Sardyński uznał za dogodniejszą, by część tego korpusu posiłkowego rozłożoną była po punktach Królestwa, za ową linię będących, zatem Jenerał dowodzący Austriacki czyniąc zadosyć życzeniom Króla przedsięwzięcie stosowne środki dla osiągnięcia celu zamierzonego przez Jego Królewską Mość.

Art. III. Ponieważ utrzymanie tego korpusu należeć ma do Rządu Sardyńskiego, więc takowe w następującym sposobie nastąpi: Mieszkanie, opał, światło, żywność dla ludzi i koni dawane będą w naturze. Ugodzono się, aby ilość racji ogółem biorąc nie była nigdy większą nad 15000 dla ludzi, a dla koni nad 4000, i że racje te dostawiane będą podług taryfy do niniejszej załączoney konwencyi.

Co się dotycze żołdu, uzbrojenia, oporządzenia i innych ubocznych artykułów, więc Rząd Sardyński potrzebny na takowe wydatek płacić będzie miesięcznie w summie 300,000 franków, która to summa od dnia podpisania teyże konwencyi wypłacaną być powinna w pierwszemy połowie każdego miesiąca.

Art. IV. Cesarz Jego Mość zrzeka się wynagrodzenia kosztów od Króla Sardyńskiego za poruszenie korpusu wojska onemuż w pomoc danego. Atoli mianowanymi będą niezwłocznie Austriacy i Sardynscy Kommissarze, dla oblikwidowania kosztów utrzymania, narosłych od dnia wkroczenia tego korpusu na ziemię Piemontką aż do podpisania niniejszey konwencyi. — Za podstawę tey pracy, służyć mają Kommissarzom wykazy sporządzone podług przepisów Austriackich i siła korpusu wyrachowana być powinna podług rzeczywistego stanu w różnych peryodach czasu. Wspomnieni Kommissarze ugodzą się zaraz względem terminów wypłaty tey zaległości, która jednak w ciągu czterech miesięcy, od dnia podpisania niniejszey konwencyi zupełnie zaspokojoną być powinna.

Art. V. Wszystkie listy dotyczące się wewnętrzney służby wojska i urzędowego porozumiewania się z Władzami Sardyńskimi, opatrzone pieczęcią urzędową, powinny być na zwyczajnych pocztach przyymowane i bezpłatnie posełane. — Sztafety i prywatne listy wojskowych opłacane być powinny podług zwyczajney taryfy. Gońce i osoby idące w sprawach wojskowych opłacać mają ściście pocztę za konie i inne dostawy.

Art. VI. Aby zapobiedz wszelkim nadużyciom, które mogłyby się wciągnąć na szkodę urzędzeń mytowych, wszystkie przedmioty przeznaczone do ubioru i uzbrojenia korpusu posiłkowego Austriackiego, jak inne rzeczy, nie będą mogły być inaczey wprowadzone, jak tylko, gdy opatrzone są świadectwem pierwotnem i o wprowadzeniu onych dowodzący różnych korpusów wojska zawiado niłi Naczelnego dowodzący wojska Austriackiego, który doniesie o tem Rządowi Sardyńskiemu, aby ten że

swojej strony wydać mógł potrzebne rozkazy do urzędników zarządu mytowego.

Przedmioty przeznaczone dla ubioru i t. p. korpusu posiłkowego, powinny być wolne od opłat cła wchodowego po okazaniu ważnych zaświadczeń. Wojskowi, jadący do swoich korpusów lub powracający z Piemontu, wolni być powinni od opłaty cła za przedmioty służące dla ich osobistego lub wojska użytku.

Art. VII. Ze strony Austriackiej i Sardyńskiej ustanowieni być mają przy obopólnych najwyższych Władzach wojskowych, Kommissarze, dla rozpoznania trudności, któreby w ciągu czasu wojskowego osadzenia zayść mogły względem poedyńczych przedmiotów.

Art. VIII. Ponieważ wysokie umawiające się strony życzą sobie mocno, aby to wojskowe osadzenie nie przeciągnęło się nad czas potrzebny do nowego urzędzenia Królestwa Sardyńskiego, i do ustalenia onegoż Rządu, za tem postanowiono uprzednie, że środki te trwać mają do Września 1822, iako do czasu, w którym sprzymierzeni Monarchowie ziechawszy do Florencyi wspólnie z Królem Jego Mością Sardyńskim rozpoznają położenie Królestwa a po wzajemnem porozumieniu się, albo uchwałą, by wojskowe to obsadzenie linii przez korpus posiłkowy trwałe daley, lub postanowią onegoż odwołanie.

Art. IX. Niniejsza Konwencya wymieniona być powinna w ciągu trzech miesięcy od dnia podpisania lub przedzey, jeżeli być może.

Którą to Konwencyę pełnomocnicy do teyże mianowani podpisali, i swemi pieczęciami stwierdzili.

Działo się w Nowarze d. 24. Lipca 1821.

(podpisali:)

Hrabia Bubna.	Hrabia Latour.
Baron Binder.	
Hrabia Mocenigo.	
Petit-Pierre.	

W wielu okolicach Węgrzech spada znacznie cena zboża. W Nowym-Becse, w Komitacie Torontalerskim, maca Preszburška kukurndzy tegoroczniej była w półowie Października po ŻR. 1 kr. 15 kr. w W. W., podczas gdy przeszłoroczną przedawano o tym samym czasie takąż miarę po ŻR. 2 kr. 36 w W. W.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

Kuryier Londyński zawiera wiadomości z Limy, podług których Kommissarze Wi-

ce - Króla i Jenerała San Martin zebrawszy się dla układów pokoju, nic nie uczyniwszy roziechali się. Jenerał San Martin ściągnął swoje woyska pod miasto Limę dla onegoż zamknięcia. (Wieść o jego klęsce nie potwierdzita się.)

Doniesienia z la Guayra potwierdzają niedawno namienione zabranie Hispańskiej flotylli, która zawinęta była do portu Kartageny. Wysadziła ona w Coro 1,700 ludzi na ląd, z tych 1,000 poległo lub dostało się w niewolę, reszta wsiadła na okręty, lecz wraz z flotyllą wpadła w ręce Kapitana niepodległych, Padillo. Ztąd sądzono, że Kartagena nie będzie się dłużej trzymała, równie, iak i Cumaná, w której mocnych warunkach cierpieć mają Hiszpanie największy niedostatek żywności.

Hiszpania.

Liczba zmarłych w d. 6. Października w Barcelлонie wynosić ma nad 300, a w d. 7. t. m. 432 osób. W Walencyi wyciągnięto mocny kordon na granicach Katalonii. Z Kordowy, Grenady, Sewilli i Malagi wszystkie wiadomości są zaspokajające i używają tam wciąż środków ostrożności. Lekarz Pariset, ogłosił w dniu 10. Października przybycie swoje do Barcelłony, i tę okoliczność, iż Kommissyia jest w zamiarze porozumieć się z Władzami miasta nad tokiem zatrudnień. Z Paryża udały się tamże siostry miłosierdzia.

Francya.

Bulletyn zdrowia z Marsylii z d. 16go Października brzmi: »Szpital«: Wszystkie osoby, które chorowały, już wyzdrowiały; i inne, które tamtych doglądały podobnie są zdrowe. »Okręty w kwarantannie«: Każdy jest zdrowy; od dnia 10 nikt nie zachorował. Zdaie się, że zaraza ta ustała; w mieście wszyscy naylepszego doznają zdrowia.

Wice Hrabia de Ruault skazany na śmierć z powodu zamachu na życie Jenerała Dujon został w d. 24. Października na placu Greve gillotynowany. Na próżno rodzina jego i Jenerał Dujon żądali ulagodzenia kary.

W Bordeaux ułożono plan do towarzystwa zapewniającego koszta w sprawach.

Jenerał Bertrand przybył na d. 22. Października do St. Denis, a dzień później wy-

jechał do Chateauroux, miasta swojego urodzenia.

P. Barthelemy, uwięziony z powodu pisma powtarczego, i zaprowadzony do Conciergerie.

N i e m c y.

Z Hannoveru dnia 30. Października. — Na dniu 27. t. m. przybył Król w otwartym powozie do miasta, obejrzał stajnie Xiążęce, przejechał większość części miasta, a wieczór przepędził w pośród rodziny swojej.

Dnia wczorajszego o godzinie w pół do pierwszej wsiadł Król do podróżnego powozu, i opuścił swoją Stolicę Państw Niemieckich pod zastaną gwardyi huzarów; tutejsi mieszkańcy towarzyszyli onemuż na koniach.

R o s s y i a.

Z Wilna d. 19. Października. — Wielki Xiąże Jegomość, Mikołaj Pawłowicz d. 10. t. m. wieczorem, opuścił nasze miasto, i udał się do Stolicy Państwa.

Dnia 14. t. m. Października o godzinie 12 zrana zeszła z tego świata tu w Wilnie, Tereza z Potockich Hrabina Kossakowska.

W Abo zakazany został surowo tamedzny Porannik wydawany przez Professora Arvidsona. Rada akademiczna odebrała surowy restrykt Cesarski, zawierający ostre przepisy względem różnych przedmiotów. Dla ułożenia nowej Konstytucyi Akademicznej złożona jest teraz Kommissyia.

T u r c y i a.

Najnowsze wiadomości z Konstantynopola umieszczone w Dostrzegaczu Austriackim ograniczają się na następujących doniesieniach: »Potwierdza się, iż flotta Turcka połączyła się z będącą pod sprawą Kapudana-Bey, krążącą dotąd przy brzegach Albanii, kilku okrętami Wielkorzędzcy Egiptu i Deyia Algierskiego; cała eskadra wynosiła do 64 żagli. Pokazanie się tej floty rozniosło wielki postrach w Morei i na wyspach. Dotąd wiadomo było tylko w Konstantynopolu, iż flotta ta blokowała okręty Greckie stojące w zatokach Motun, Avarino i innych w stronie południowej półwyspu; okręty, które

powróciły do Hydry i Ypsary nie wypłyną pewnie tej jesieni.«

Podług listów z Saloniki walka uporczywa rozpoczęta w Lipcu pomiędzy Turkami a oszancowanymi na wyspie Cassandra powstancami wciąż trwała. Zamachy Turków przedsięwzięte przeciwko tym szancom w miesiącach Sierpniu i Wrześniu były bezowocne. W d. 30. Września otrzymano w Salonice wiadomość, iż 600 Greków, którzy wylądowali przed Cassandra dla wsparcia swoich, mieli być zupełnie pobici i zniszczeni przez Jusuf-Beja. Czyli korzyść ta ułatwi Turkom przedarcie się przez międzymorze lub czyli zdobycie będą mogli tak zwaną branę Cassandry; oczekiwać należy.

Grecy opuścili Atheny, które zajął Turcy, lecz stały się wraz pastwą płomieni. Spodziewać się atoli potrzeba, iż nieszczęście to dotknęło tylko iak wiadomo nowe miasto z nielicznymi chat złożone, szanowne zaś szczątki starożytności po obu stronach zostały zachowane.

W Kandyi Turcy się utrzymali.

Do Morei przybyło teraz wielu obcych awanturników dla ćwiczenia Greków w sztuce wojennej. W Hydrze maño nawet otrzymać posiłki pieniężne z obcych krajów. Atoli taka pomoc nie ma żadnego stosunku z potrzebami i niebezpieczeństwami nieszczęśliwego ludu. Ci, którym rozpacz odejmuje mężstwo, z bojaźnią patrzą na przyszłość i ztorzeżą sprawcom nieuleczonego przedsięwzięcia, które nawet w najniepodobniejszym razie pomysłności, musiałoby koniecznie pociągnać za sobą nieprzebrane zniszczenia. W Konstantynopolu bliższe są naturalnie wiadomości względem teraźniejszego sposobu myślenia Greków iak w Europie Chrześcijańskiej, i nie tylko sami egdzoziemcy, ale nawet sami Grecy (albowiem Muzatanie mniej się tem trudnią) słyszą i czytają z podziwieniem co względem tego przedmiotu iak i o wielu innych plotą publiczności Europejskiej. W ciągu zeszłego tygodnia oddalony został dotychczasowy Kiaja Bey, Seid Erib Achmed Efendi, który urząd ten w ciągu trzech lat, dwa razy sprawował; a Seida Efendi, który był pierwej Reis Efendim, zajął jego miejsce. Uwolniony Minister Spraw Wewnętrznych ma być Kommissarzem Cywilnym w Morei i wkrótce udadź się ma tamże z obszerną władzą.